

ОРГАНІЗАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СКЛАДОВОЇ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ В ЕКОНОМІЧНОМУ ПРОСТОРИ

Розглянуто організацію інформації та формування інформаційного капіталу під призмю техніко-інтелектуальних перетворень у системі інформаційного забезпечення. Запропоновано власне бачення якісної оцінки інформації у часовій динаміці. Інтерпретовано рівні інформаційної обізнаності. Показано механізм виникнення інформаційного потенціалу із загального інформаційного масиву. В аспекті об'єктивності наслідку управлінської альтернативи дано трактування механізму функціонування інформаційної системи.

Ключові слова: *інформаційний капітал, інформаційний потенціал, облік, якість, управління.*

Реалії сьогоdnішнього дня такі, що вимагають нових підходів до використання та обслуговування інформації, методів її аналізу та оптимізації напрямів як зовнішніх, так і внутрішніх інформаційних потоків. Тим продуктивніший інформаційний потік, чим більші його швидкість, кількість користувачів, цільова істотність, затребуваність бізнес-процесів, розгалуження при мінімальному часі передавання і втратах при переміщенні інформації, оновленні на етапі переміщення (у разі об'єктивної необхідності).

Інформаційні процеси об'єднані у систему зі складними взаємозв'язками. Продукуючи нове знання, система споживає інформаційний ресурс різних якості, кількості, форми та обсягу. Щоб виробити достатню кількість обґрунтування керівного впливу, система має отримати відповідний обсяг ресурсів та пропустити їх через всі рівні техніко-інтелектуальної обробки.

Інформація у всіх її проявах оформлює карту розвитку бізнесу, передбачаючи наслідки кожного з майбутніх фінансово-господарських процесів. Тим ціннішим є механізм актуалізації інформації до такого її рівня, на якому вона матиме найбільший ефект корисної дії. Доцільно стверджувати, що будь-яке явище двостороннє за всіма параметрами – від вигід до ризиків. Тому важливо знайти ту точку балансу, в якій будуть гармонізовані всі процеси та явища, що справляють вплив на фінансову сутність сучасного економічного простору. Ключовим став пошук можливостей інформації, змінюючи не її сутність, а рівні, спрямування та механізми використання.

У науковій літературі інформація розглядалася в різних варіаціях та інтерпретаціях. Учені намагалися осмислити поняття інформаційних капіталу, продукту, ресурсу. Пропонували власне бачення формалізації операцій з інформаційними продуктами. Особливу увагу в дослідженнях приділено питанню налаштування бухгалтерського обліку та формування облікової інформації для споживання системою управління, вироблення планів, контролю та аналізу. Загалом інформація знайшла своє різноаспектне відображення в працях Б.І. Валуєва, Л.О. Ващенко, О.Б. Вовка, С. Голова, С.О. Дятлова, С. Івахненкова, Т.О. Лех, Т.О. Никитюк, О.І. Пушкаря, Т.О. Селищевої, П. Смоленюка, Г. Уманців, О.М. Химченко. Тим не менш, не зменшуючи

важливості результатів досліджень учених, актуальною є потреба у розвитку та поглибленні розробки питання щодо оформлення інформаційної системи в проекції на інтегровану систему управління з обліковою основою інформаційних процесів.

Метою проведеного дослідження є оптимізація інформаційної системи та забезпечення отримання реального ефекту від її формування, обслуговування та розвитку.

Інформаційний процес міцно вбудований в загальну організаційно-економічну систему, що дозволяє інтегрувати, координувати і регулювати в інформаційній інтерпретації функції управління. У рамках проекту інформаційної системи може бути обрано активну або пасивну стратегію, кожна з яких якісно змінює рольову функцію кінцевого інформаційного продукту (рис. 1) [1, с. 133].

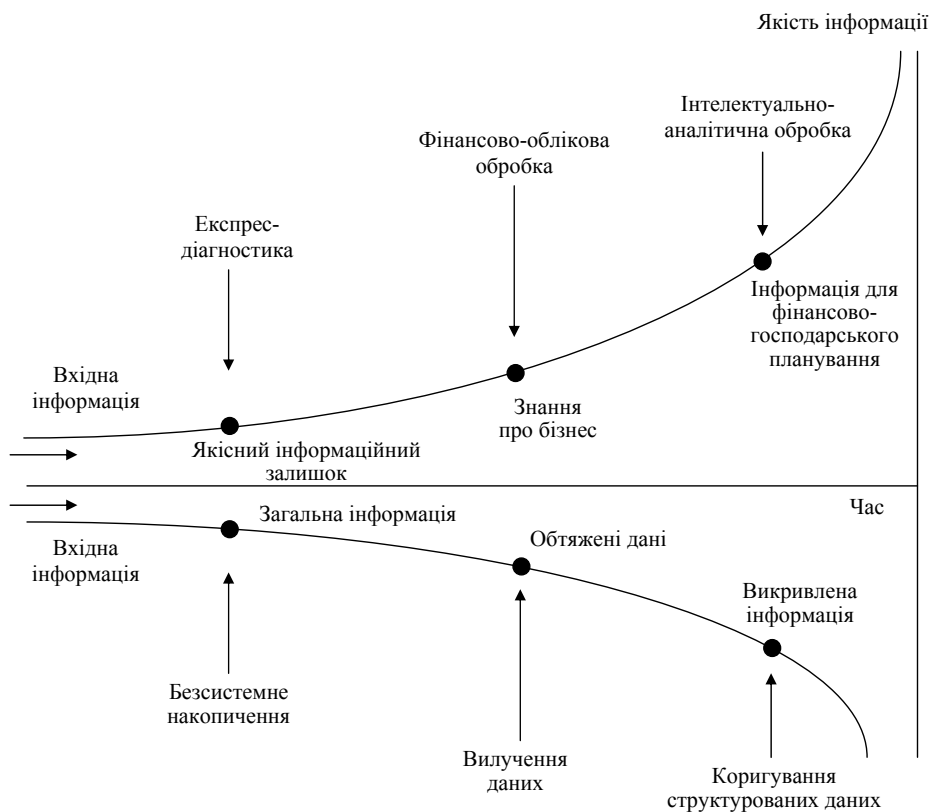

Рис. 1. Якісна оцінка інформації у часовій динаміці

На початковому рівні надходження в базу економічного суб'єкта інформаційний потік не має цінності, оскільки не підготовлений для використання. У тимчасовій динаміці інформація може або нарощувати свій якісний потенціал, або втратити свої первинні характеристики. Оскільки вхідний інформаційний потік може бути трансформований як у корисний ресурс для управління, так і в масив, який непридатний для прийняття управлінських

рішень. У другому випадку знижується ефективність інформаційних процесів, тому що витрата часу автоматично означає і витрату коштів будь-якого характеру (як матеріального, так і нематеріального) без отримання очікуваного ефекту. Тому не видається можливою оптимізація співвідношення «витрати – прибуток», що уповільнює досягнення поставлених цілей.

Інформація в її філософській інтерпретації є основою усвідомленої поведінки, з точки зору нескінченності часу і простору, оскільки один раз набуте знання не втрачає своєї цінності в майбутньому. Розширення інформація здійснюється, виходячи з розумової активності індивідів, сприяючи регулярному оновленню інформації. Продуктивність інформації підвищується, якщо органічно інтегровано зовнішні та внутрішні інформаційні потоки, інформаційний резерв, інтелектуальні здібності та інформаційно-комунікаційні технології, що є певним штучним засобом розумової діяльності.

Організація інформації – це складний процес, що базується на рівнях технологічного обслуговування накопичення, фіксації, структуризації, обробки, оформлення, експортування та архівації даних, в яких акумульовано корисні знання, що потребують вивільнення.

Поняття «оптимальна організація інформаційних потоків», за твердженням Л.О. Ващенко, потребує дотримання цілого ряду умов [3, с. 83]:

- рух інформації має відбуватися в заплановані терміни і в необхідному обсязі;

- інформаційний обмін між окремими структурними підрозділами підприємства і посадовими особами має бути суворо регламентований;

- необхідне врахування екстрених варіантів одержання, обробки, передавання і зберігання інформації;

- передбачення персональної відповідальності посадових осіб за порушення термінів, перекручування змісту і порядку надання інформації.

В аспекті організації інформації виділяють принципи неперервності, системності, інтегрованості, контрольованості, економічної обґрунтованості, фінансової раціональності і техніко-комунікативного оформлення. Перш ніж справляти вплив на бізнес-процеси інформація проходить етапи ідентифікації її достовірності, повноти, лаконічності, доцільності та своєчасності. Тільки після цього отриманий інформаційний результат може виконати своє функціональне призначення в бізнесі: інформувати користувачів усіх рівнів за адресним запитом з цільовим призначенням; обґрунтувати управлінську альтернативу; контролювати рух ресурсів та капіталу; забезпечувати зберігання майна власника та окреслювати його цільове спрямування.

У результаті управління інформацією формується інформаційний капітал, який у сукупності з іншими формами капіталу перетворюється в корисний економічний ресурс, втілення якого у фінансово-господарських процесах створює додаткову вартість.

Інформаційний капітал складається не з інформації, а з кінцевого результату її обробки – знань, рівень яких визначає продуктивність управлінських рішень. Певним чином інтелектуальні результати інформаційної системи обмежують бізнес-процеси, оскільки будь-які відомості (в тому числі обліково-аналітичної системи) можуть бути по-різному інтерпретовані за-

лежно від цільового призначення, професійної компетентності та рівня відповідальності за прийняте рішення.

Цікаву думку висловили С.А. Дятлов, Т.А. Селищева, включивши до інформаційного капіталу технологічну, науково-технологічну, соціально-економічну та духовну інформацію, яку використовують в економічному обігу для отримання доходу [6, с. 139]. Здебільшого для фінансово-господарських процесів використовується інформація, яка має високий ступінь доказовості, релевантності та суттєвості. Тому відносити до інформаційного капіталу соціально-економічну та духовну інформацію можна тільки в межах виробленого корисного знання, відображеного на матеріальних носіях – документах, звітах, розпорядженнях. Тим більше, що подібна інформація непрямо впливає на генерацію інформаційного продукту, а є тим необхідним інформаційним оточенням, що дозволяє вирішувати інформаційні завдання.

Інформація дозволяє частково зняти невизначеність щодо фінансово-господарського стану підприємства. Не випадково акцентовано увагу на слові «частково», оскільки неможливо стовідсотково забезпечити інформаційне покриття запитів користувачів. Завжди буде залишатися ділянка недоінформованості, що пов'язано з фізичною неможливістю обробити повний обсяг даних. Тому перехід від невизначеності до інформованості здійснюється переважно через облікові дані (рис. 2).

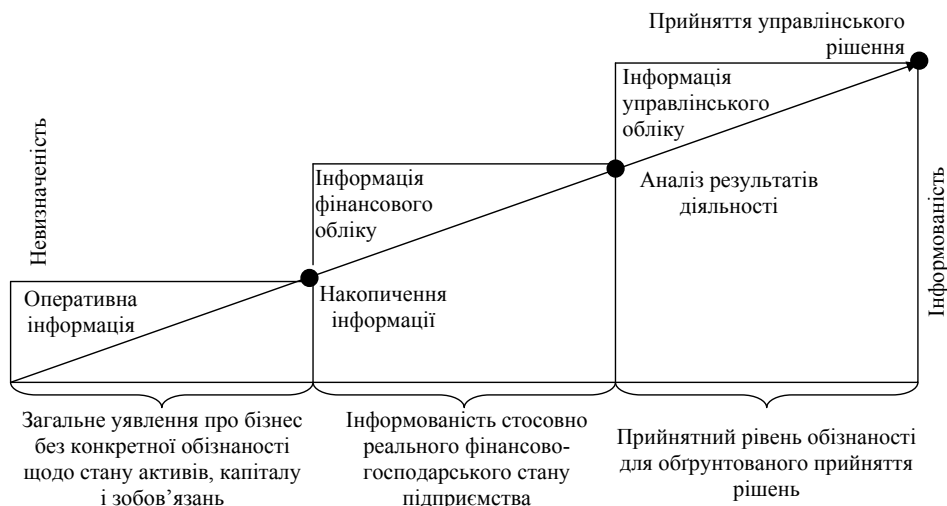

Рис. 2. Рівні інформаційної обізнаності

З переходом від одного до іншого рівня інформаційного забезпечення оформлюється управління процесами створення, розподілу, використання, споживання і накопичення фінансово-господарських ресурсів, що сприяє гармонізації фінансово-економічного стану суб'єкта господарювання.

Інформаційна система в теперішніх умовах розвитку економіки та суспільства трактована як інтегрований процес організації, контролю, управління та планування, орієнтованого на оптимізацію інформаційної діяльнос-

ті у зв'язку з генерацією, споживанням, розподілом та експортом інформаційних ресурсів (рис. 3).

Інформаційна мотивація передбачає прийняття рішення про необхідність ведення інформаційної діяльності. Усі дії, пов'язані з виробництвом, споживанням та розподілом інформаційних ресурсів мають бути економічно виправдані. У будь-якому іншому випадку сумарна вартість інформації перевищить її загальний ефект, що призведе до інформаційних, а потім і до фінансових розривів.

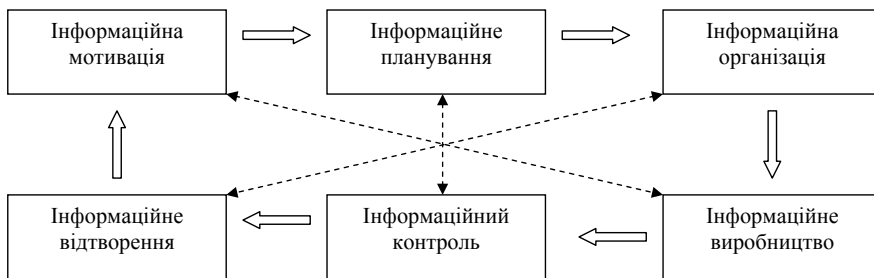

Рис. 3. Інтеграція інформаційних функцій у цілісній системі

Якщо звернутися до поняття облікової інформації, то мотивація закладена у корені інформаційної системи, оскільки показники фінансової звітності обов'язкові для підготовки та передавання з метою споживання та аналізу фінансово-господарської діяльності економічного суб'єкта.

У рамках інформаційного планування визначається розмір, вид, форма інформації, необхідної для виконання місії, виходячи з «дерева цілей» підприємства. Інформаційне планування перебуває в логічному взаємозв'язку з бізнес-плануванням з внесенням відповідних коригувань, необхідних та виправданих, зважаючи на умови переходу економічного суб'єкта з вихідної точки розвитку (фактичний стан) до майбутнього (очікуваний стан). В інформаційному плануванні задіяно всі види та форми інформаційних ресурсів. Що стосується облікової інформації, вона органічно розподілена між етапами досягнення місії бізнесу, виходячи з фактичних даних, засвідчуючи підставу для переходу з одного рівня розвитку на інший.

Інформаційна організація передбачає управління інформаційними ресурсами. На основі плану формується модель інформаційного процесу з відповідними інформаційними каналами зв'язку, кінцеві точки яких є центром генерації інформаційного продукту, придатного для споживання згідно з цільовим призначенням. Організація облікової інформації передбачає наявність розробленої облікової політики, на підставі якої сформовані та функціонують усі облікові процеси і яка сприяє оптимізації діяльності, з урахуванням права кожного окремого економічного суб'єкта організувати власну модель облікової політики, керуючись вимогами нормативно-правових документів.

На етапі інформаційного виробництва формується корисна інформація, яка є затребуваною за результатами моніторингу бізнес-процесів та аналізу планових показників і доступних ресурсів для ведення діяльності.

Виробництво облікової інформації підпорядковано логіці життєдіяльності економічного суб'єкта, тобто ключовим є принцип безперервності. Хоча згідно з дослідженням С. Голова принцип безперервності втрачає сенс, якщо метою є оцінка вартості бізнесу [5, с. 6]. Потреба виробництва облікової інформації стала аксіоматичним поняттям та передбачає як підсумок отримати корисний інформаційний продукт полярної дії – фінансову та внутрішньоуправлінську звітність, кожна з яких має свого цільового споживача, вартість та очікувану економічну вигоду.

Інформаційний контроль полягає в контролі використання інформаційних ресурсів. Спектр дії контрольної функції поширюється перш за все на процес актуалізації інформації, що є ключовим завданням інформаційної системи. Враховуючи, що основу всіх процесів становить інформація, важливо відстежувати її напрями, обсяги та види. Для реалізації контрольної функції необхідно, щоб сукупна вигода від інформації перевищувала сумарні витрати на її отримання, формування, обслуговування, експорт та архівацію. Для облікової інформації контрольна функція була закладена із самого початку, беручи до уваги доказовий характер облікових даних, які формуються на підставі документів та мають найвищий рівень достовірності та правдивості.

Інформаційне відтворення передбачає ефективне відтворення інформації, що полягає в отриманні корисного знання, придатного для використання з метою прийняття управлінської альтернативи, результат якої матиме беззаперечний вплив на кінцевий сукупний економічний показник діяльності економічного суб'єкта. Облікову інформацію цілком обґрунтовано можна назвати корисним знанням, в основу якого закладено обізнаність щодо фактичного фінансово-ресурсного стану та потенціалу бізнесу, що дозволяє оцінити можливості та перспективи, коригуючи їх залежно від ризиків внутрішнього та зовнішнього впливу.

Інформаційна система формує різні відомості, які за своєю природою цілком відповідають інформаційним потребам. Тим не менш, тільки частина вироблених даних придатна для використання в конкретний момент часу – основним фільтром є цільовий запит, згідно з яким визначається потреба в інформації.

На рис. 4 пропонуємо власне бачення процесу залучення інформації користувачем у момент прийняття управлінської альтернативи. Відзначимо, що мова йде про конкретний цільовий запит, який виключає іншу інформаційну зацікавленість для прийняття інших управлінських рішень.

У кожний момент часу в економічному просторі прийняття рішення залежить від інформації. Її обсяг не зменшується в часі, проте знижується потреба в її залученні. Тому на першому етапі, при формулюванні ідеї, суб'єкт використовує такий обсяг інформації, який дозволить обґрунтувати його доцільність для бізнесу. Наступний етап передбачає оцінку можливостей та ресурсів для реалізації розробленого плану. Користувач залучає максимально можливий масив релевантної інформації в межах часу та можливості її інтелектуальної обробки. Як наслідок формується управлінська альтернатива, яка за розрахованими якісними характеристиками є найбільш оптимальною та ефективною для реалізації. Мається на увазі, що для реалізації такого рі-

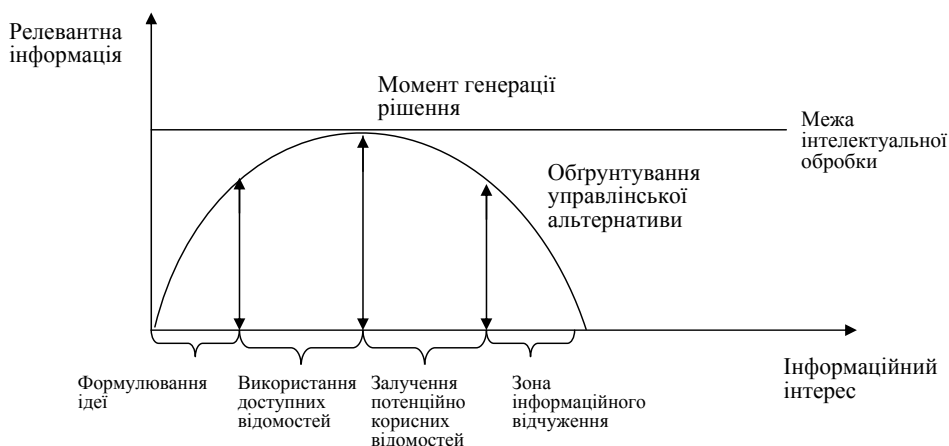

Рис. 4. Інформаційна інтерпретація прийняття рішення

шення будуть понесені менші витрати зі збереженням очікуваного результату або буде одержано більший результат при збереженні первісного обсягу витрат.

Для того, щоб констатувати неможливість іншого управлінського спрямування та остаточно обґрунтувати баланс запланованих витрат і очікуваних доходів, необхідно залучити додатковий обсяг інформації. Після цього будь-яка інформація для користувача буде вважатися неефективною, оскільки залучення додаткових ресурсів часу та коштів буде вважатися необґрунтованим, з точки зору отримання економічної вигоди від інформації.

У межах інформаційної системи обертається не тільки інформація, а й інформаційний потенціал, який є частиною інформаційного забезпечення, справляючи корисний вплив на якість кінцевого продукту, якщо відповідає вимогам до інформації з приводу її доцільності, достовірності, повноти, правомірності та правильності оформлення.

Інформаційний потенціал проявляє свої корисні якості на етапі підготовки інформаційного ресурсу, що пов'язано з особливими вимогами до інформації в частині достовірності, своєчасності та правдивості (рис. 5).

Повністю адаптованим для використання користувачами у повсякденній діяльності згідно з цільовим призначенням є інформаційний ресурс, що являє собою певну кількість інформації, відображену на інформаційних носіях матеріального і технологічного характеру, використання якого, як очікується, принесе прогнозований результат і який підготовлений для багаторазового використання. У рамках дослідження О.Б. Вовка під поняттям «інформаційний ресурс» визначено будь-який матеріальний об'єкт (наприклад, інформація чи знання, фіксовані на матеріальних носіях та доступні для автоматизованого пошуку, зберігання та обробки, зокрема це програми, бази даних, бази знань, документи тощо) [4, с. 52].

Якщо розібратися в поняттях, не зовсім коректно ототожнювати знання з інформацією, оскільки остання є джерелом знань та не має повністю сформованих якісних характеристик знання. Зв'язок між інформацією і знаннями проявляється в процесі прийняття рішень та відповідних дій, тобто інформа-

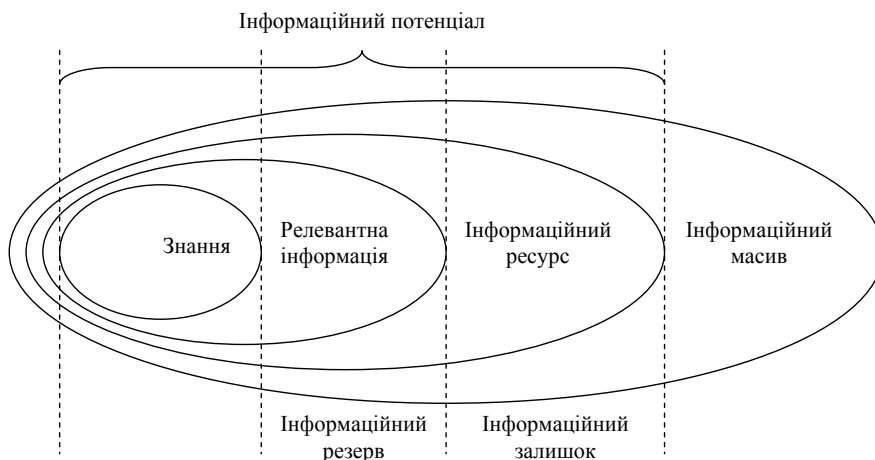

Рис. 5. Виділення інформаційного потенціалу в системі

ція стає знанням, якщо вона була використана суб'єктом, який нею володіє, в будь-якій формі [8, с. 248].

Найбільш обґрунтовано з приводу ідентифікації інформаційних ресурсів висловився О.І. Пушкар, розширивши їх форму шляхом включення до активної складової таких об'єктів, як знання, досвід, репутація та ін. [9, с. 41]. Таким чином автор пропонує розширити межі інформаційної роботи підприємства для виробництва інформаційного продукту, корисність якого визначається через новизну інформаційних ресурсів.

Кожна подія, кожен процес і явище мають своє інформаційне відображення, що дозволяє накопичувати інформацію, інтерпретовану у досвід, для використання у майбутній діяльності. Для цього формують інформаційну базу, до якої, у разі цільової необхідності, можна звернутися із запитом на отримання релевантних відомостей для прийняття рішень.

Структуру інформаційної бази можна подати у вигляді трьох блоків: документи, інформаційні дані і знання (рис. 6). Кожен блок пов'язаний через інформаційні канали з іншим і знаходиться в єдиній інформаційній площині, справляючи рівномірний вплив на фінансово-господарські процеси.

Знання як ресурс становлять основу сучасних технологій виробничих і управлінських процесів, стимулюють виникнення нових видів діяльності, виробництв і галузей [12, с. 5]. Знання мають найбільший коефіцієнт корисної дії порівняно з іншими інформаційними відомостями, придатними

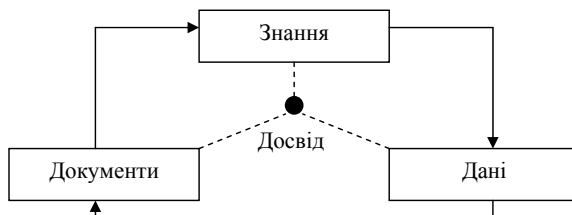

Рис. 6. Структура інформаційної бази

для оформлення управлінської альтернативи. Знання більш ніж обґрунтовано можна назвати капіталом, рух якого дозволяє отримати суттєві результати, виражені через матеріальні та нематеріальні показники.

У бухгалтерському обліку відображають тільки ту частину капіталу знань, яку можна достовірно ідентифікувати -інтелектуальний капітал, виражений через вартість нематеріального активу. Тому більша частина знань (вміння, навички, досвід, розуміння) залишається неврахованою.

У цьому сенсі традиційна бухгалтерія не спроможна ефективно обслуговувати сучасну інтелектуальну економіку, у результаті чого спостерігається суттєва невідповідність даних публічної звітності і реального стану підприємства та його ринкової вартості [11, с. 9].

Виникає так званий «інформаційний розрив», що виражається через невідповідність реального володіння релевантною інформацією фактичним інформаційним ресурсам. Це позначається на розрахунку вартості інформації, доходу від її використання та кінцевому економічному результаті. Характерно, що ефект від володіння інформаційним капіталом проявляється тільки з плином часу, коли можна достовірно розрахувати економічні показники від понесення витрат, пов'язаних з веденням бізнесу.

З цього приводу аргументовано висловив свою позицію щодо модернізації традиційного розуміння професійної та інформаційної компетентностей бухгалтера С. Івахненко, підкресливши важливість опанування нових знань, необхідних для реформування економічних систем власних підприємств [7, с. 52].

За останні роки інформаційна компетентність бухгалтерського обліку зазнала суттєвих змін, що значно розширило класичне уявлення про його призначення в бік актуалізації інформаційного забезпечення всіх, без винятку, функцій управління [13, с. 22].

Облік як цілісну інформаційну систему можна класифікувати з різних точок зору. Зокрема, особливе місце займає класифікація облікової інформації за її зв'язком з функціями планування, контролю та аналізу [2, с. 60]. В умовах модернізації загального інформаційного забезпечення система бухгалтерського обліку спроможна надати кваліфікаційні відомості про бізнес, що дозволяє задовольнити інформаційні запити всіх рівнів вироблення тактики і стратегії його ведення.

Бухгалтерський облік в реаліях сучасності позиціонується як потужний інструмент аналізу, контролю та координації фінансово-господарської політики підприємства, збільшує вимоги до виробленої ним інформації. Формування прогнозу розвитку бізнесу, планування зростання фінансових показників діяльності базується на методах обліку, способах оцінки і рівнях професійної компетентності обліковця, який генерує підсумкову інформацію, розкриваючи її у фінансовій звітності. Акцент робиться на якості звітної інформації, що визначається реальністю, змістовністю, оперативністю даних і забезпечується за рахунок методологічних основ її підготовки [10, с. 36].

Кожний фінансово-господарський процес оформлений у загальну систему логічно взаємопов'язаних інформаційних потоків, що адаптують бізнес-події до умов існуючої економічної реальності. Зробимо спробу інтерпретувати механізм функціонування інформаційної системи в плануван-

ні в аспекті об'єктивності кінцевого результату – наслідку прийнятого рішення (рис. 7).

Рис. 7. Механізм функціонування інформаційної системи в плануванні

Для реалізації управлінського впливу до системи розробки рішень направляється запит, який визначає подальшу діяльність економічного суб'єкта. Управлінська система при підготовці планово-економічних документів завчасно оцінює потребу в такому інформаційному продукті. Потім, ґрунтуючись на прогнозі визначальних факторів, який інформаційно підтримує облікова система, розробляється план з його різноаспектним обґрунтуванням. У подальшому визначальною є оцінка попереднього досвіду для підтримки необхідного рівня інформаційної та економічної безпеки. Обов'язково здійснюється процедура зіставлення фінансових, інвестиційних, виробничих та маркетингових планів, що дозволяє з більшим рівнем ймовірності розрахувати очікувані затрати, ризики та вигоди від впровадження плану.

Група даних дозволяє документально виразити результат техніко-інтелектуальної обробки показників у моделі плану, наданого для прийняття рішення замовником. Останній, керуючись інформаційними фактами, робить висновок стосовно реалізації плану. Кінцевим підсумком є ступінь відхилення факту від плану, що забезпечено обліковою системою, яка пропонує інформаційний результат у єдиному вимірнику, що відображає реальний фінансово-господарський стан діяльності економічного суб'єкта за певний (потрібний) проміжок часу.

Таким чином, інформаційна система в її новому проектуванні має бути адаптована до умов та вимог сучасного інформаційно налаштованого ринку. Серед основних факторів зростання вартості економічного суб'єкта слід ви-

ділити інформаційний капітал, для якого виробити методику оцінки та обліку, беручи до уваги його просторову частину. У статті зроблено спробу змінити традиційне уявлення стосовно трансформації вихідного потоку інформації в корисне знання. Наведено рівні інформаційного забезпечення, на одному з яких виробляється корисний інформаційний продукт та оформлюється інформаційний потенціал, економічно виправданий для залучення до загальної системи координації бізнесу.

Проведене дослідження орієнтоване на вимоги сучасного етапу розвитку інформаційної економіки, що якісно змінює економічну систему і ставить нові вимоги до інформаційної організації економічного простору сьогодні.

У подальшому планується розширити дослідження до меж оцінки інформаційної ефективності економічного суб'єкта, ринку та економіки з поправкою на ступінь невизначеності та ризикових подій. Передбачається знизити витратну частину обслуговування інформаційної системи для підвищення сукупного економічного результату використання інформації.

Список використаних джерел

1. Бочуля Т. Учет и информация в системе управления: опыт, поиски, решения: монография / Т. Бочуля. – Saarbrücken Deutschland: LAP LAMBERT Academic Publishing, 2013. – 269 с.

2. Валуев Б.И. О недостаточной связи науки о бухгалтерском учете с проблемами развития целостной системы управления / Б.И. Валуев // Економіст. – 2006. – № 12. – С. 58–63.

3. Ващенко Л.О. Інформаційне забезпечення аналізу фінансового стану підприємств в сучасних умовах / Л.О. Ващенко // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету: Економічні науки. Кіровоград: КНТУ, 2008. – Вип. 14. – С. 81–85.

4. Вовк О.Б. Формалізація операцій над інформаційними продуктами / О.Б. Вовк // Математичні машини і системи. – 2012. – № 2. – С. 51–59.

5. Голов С. Теорія багатоцільового бухгалтерського обліку / С. Голов // Бухгалтерський облік і аудит. – 2011. – № 4. – С. 3–13.

6. Дятлов С.А. Трансформація форм капіталу в умовах росту інформатизації економіки / С.А. Дятлов, Т.А. Селищева // Научные труды ДонНТУ. Серия: экономическая. – 2006. – Вып. 103–1. – С. 137–143.

7. Івахненко С. Сучасні інформаційні технології управління підприємством та бухгалтерія: проблеми і виклики / С. Івахненко // Бухгалтерський облік і аудит. – 2006. – № 4. – С. 52–58.

8. Никитюк Т.О. Сучасні трактування форм капіталу [Електронний ресурс] / Т.О. Никитюк // Теоретичні та прикладні питання економіки. – Вип. 22. – С. 243–252. – Режим доступу: <http://goo.gl/5MhOhg>

9. Пушкар А.И. Теоретико-методологические основы управления информационной деятельностью предприятия / А.И. Пушкар // Сучасні проблеми управління підприємствами: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., 08–09 листопада 2012 р. – Харків: ФОП Александрова К.М., ВД «ІНЖЕК», 2012. – С. 38–48.

10. Смоленюк П. Звітність підприємств як інформаційний продукт / П. Смоленюк // Бухгалтерський облік і аудит. – 2012. – № 10. – С. 35–39.

11. Уманців Г. Облікова інтерпретація інтелектуального капіталу в контексті становлення інформаційної економіки / Г. Уманців // Бухгалтерський облік і аудит. – 2008. – № 9. – С. 9–15.

12. Химченко А.Н. Особенности и перспективы становления экономики знаний / А.Н. Химченко, Т.А. Лех // Бізнесінформ. – 2012. – № 8. – С. 4–6.

13. Bochulia T. Bildung einer neuen Produktinformation Buechfuhrungssystem / T. Bochulia // Wissenschaftliche Publikation: Juristen Ökonomen. – 2013. – № 1. – P. 19–23.

Рассмотрена организация информации и формирование информационного капитала под призмой технико-интеллектуальных превращений в системе информационного обеспечения. Предложено собственное видение качественной оценки информации во временной динамике. Интерпретированы уровни информационной осведомленности. Показан механизм возникновения информационного потенциала из общего информационного массива. В аспекте объективности итога управленческой альтернативы трактован механизм функционирования информационной системы.

Ключевые слова: *информационный капитал, информационный потенциал, учет, качество, управление.*

The organization of information and formation of information capital under prism of technical and intellectual transformations in the system of information provision are considered. Own vision of qualitative assessment of information in the time dynamics is proposed. Levels of information awareness are interpreted. Mechanism of occurrence of information potential from general information array is shown. The mechanism of functioning of the information system is interpreted in the aspect of objectivity consequences of management alternatives.

Key words: *information capital, information potential, accounting, quality, control.*

Одержано 3.09.2013.

УДК 338.432(477)

М.М. Вакулич

ДОСЛІДЖЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ АГРОПРОМИСЛОВОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Проведено аналіз стану інвестиційного клімату агропромислового сектора економіки України в контексті співробітництва з державами – членами Європейського Союзу.

Ключові слова: *інвестиційний клімат, агропромисловий комплекс, оцінка, Європейський Союз.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими і практичними завданнями. Характерною рисою сучасного світового розвитку держав є активізація інтеграційних процесів у сві-